

**CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATEREA DISCRIMINĂRII
AUTORITATE DE STAT AUTONOMĂ**

București, Piața Valter Mărăcineanu nr. 1-3, et. 2, tel/fax. +40-21-3126578, e-mail: cncd@cncd.org.ro

**HOTĂRÂREA NR. 213
din 08.04.2009**

Dosar nr.: 742/2008

Petiția nr.: 14178 din data 06.11.2008

Potent: G G

Obiect: discriminare la locul de muncă

I. Numele, domiciliul sau reședința părților

I.1. Numele, domiciliul sau reședința petentului

I.1.1 G G

I.2. Numele, domiciliul sau reședința reclamatului

I.2.1 Ministerul Internelor și Reformei Administrative, Piața Revoluției nr.1A, sector 1 București

II. Obiectul sesizării

2.1 Potentul se adresează Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării în legatură cu concursul organizat pentru ocuparea funcției de șef serviciu județean de combatere a crimei organizate din cadrul IPJ Buzău.

III. Descrierea presupusei fapte de discriminare

3.1 Prin petiția nr. 14178 din data 06.11.2008, potentul sesisează că în luna august 2003 a participat la un concurs pentru ocuparea funcției de șef serviciu județean de combatere a crimei organizate din cadrul IPJ Buzău, în urma căruia a fost declarat „admis” cu media (9.13).

3.2 Potentul susține că, prin dispoziția șefului IPJ Buzău nr. S/337/01.09.2002 emisă în fals, s-a făcut încadrarea în funcția sus-numită a contracandidatului Insp. Pr. P L V .

3.3 Corpul de Control al Ministerului de Interne a sesizat Parchetul de pe Lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, în legătura cu organizarea concursurilor.

IV. Citarea părților

4.1 Având în vedere prevederile art. 20, alin. 4, 5 și 6 din O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, au fost citați următorii:

- G G , prezent;
- Ministerul Internelor și Reformei Administrative, absent, a trimis punct de vedere.

4.2 Procedura de citare legal îndeplinită la data de 18.12.2008, la sediul Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării.

V. Susținerile părților

5.1.1 Petentul solicită constatarea discriminării directe potrivit dispozițiilor O.G. 137/2000.

Punctul de vedere al Ministerului Internelor și Reformei Administrative

5.2.1 Ministerul Internelor și Reformei Administrative prin adresa nr.286906/5 din data de 19.12.2008, înregistrată la CNCD cu nr.16340/29.12.2008 a comunicat că soluționarea petiției este de competența instanțelor de judecată, și nu a CNCD, potrivit OG.137/2000, republicată.

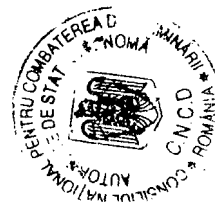
5.2.2 Ca urmare a unei plângeri făcute de petent la Parchetul de pe Lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – secția de urmărire penală și criminalistică, cu privire la fraudarea rezultatelor concursului, prin ordonanța nr.178/P/2007 având în vedere obiectul sesizării s-a dispus declinarea competenței de soluționare a cauzei în favoarea Direcției Naționale Anticorupție. Astfel, prin ordonanța nr. 69/P/2007 din data de 23.06.2008, Direcția Națională Anticorupție, serviciul teritorial Ploiești, a dispus neînceperea urmăririi penale față de P V L și celelalte persoane acuzate de fraudarea rezultatului concursului, cu privire la faptele de corupție, deoarece faptele nu există.

5.2.3 Ministerul Internelor și Reformei Administrative semnalează faptul că petiționarul nu și-a exercitat dreptul la petiționare în termenul legal.

VI. Motivele de fapt și de drept

6.1. **În fapt**, Colegiul Director reține că în petiția dedusă soluționării se invocă efectul creat, prin neocuparea de petent a postului la care a candidat, ca fiind unul discriminatoriu.

6.2.1 **În drept**, Colegiul Director se raportează la Curtea Europeană a Drepturilor Omului, care, legat de articolul 14 privind interzicerea discriminării, a apreciat că diferența de tratament devine discriminare, în sensul articolului 14 din

Convenție, atunci **când se induc distincții între situații analoage și comparabile fără ca acestea să se bazeze pe o justificare rezonabilă și obiectivă.** Instanța europeană a decis în mod constant că pentru ca o asemenea încălcare să se producă „**trebuie stabilit că persoane plasate în situații analoage sau comparabile, în materie, beneficiază de un tratament preferențial și că această distincție nu-si găsește nici o justificare obiectivă sau rezonabilă** (vezi CEDH, 18 februarie 1991, Fredin c/Suede, parag.60, 23 iunie 1993, Hoffman c/Autriche, parag.31, 28 septembrie 1995, Spadea et Scalabrino c/Italia, 22 octombrie 1996 Stubbings et autres c/Royaume-Uni, parag.75)

6.2.2. În același sens, Curtea Europeană de Justiție a statuat principiul egalității ca unul din principiile generale ale dreptului comunitar. În sfera dreptului comunitar, **principiul egalității exclude ca situațiile comparabile să fie tratate diferit și situațiile diferite să fie tratate similar, cu excepția cazului în care tratamentul este justificat obiectiv.** (vezi Sermide SpA v. Cassa Conguaglio Zucchero and others, Cauza 106/83. 1984 ECR 4209, para 28; Koinopraxia Enoseon Georgikon Synetairismon Diacheir iseos Enchorion Proionton Syn PE (KYDEP) v. Council of the European Union and Commission of the European Communities, Cauza C-146/91, 1994 ECR I-4199; Cauza C-189/01 Jippes and others 2001 ECR I-5689, para 129; Cauza C-149/96 Portugal vs. Council 1999 ECR I-8395 oara.91)

6.2.3 Reținând în coroborare cu aceste aspecte definiția discriminării, astfel cum este reglementată prin articolul 2 alin.1 din O.G.137/2000 cu modificările și completările ulterioare, republicata, Colegiul Director se raportează la modul în care sunt întrunite cumulativ elementele constitutive ale articolului 2. Pentru a ne situa în domeniul de aplicare al art.2, alin.1 deosebirea, excluderea, restricția sau preferința trebuie să aibă la bază unul dintre criteriile prevăzute de către art. 2, alin. 1, și trebuie să se refere la persoane aflate în *situații comparabile* dar care sunt tratate în *mod diferit* datorită apartenenței lor la una dintre categoriile prevăzute în textul de lege menționat anterior. Așa cum reiese din motivația invocată mai devreme pentru a ne găsi în situația unei fapte de discriminare trebuie să avem două situații comparabile la care tratamentul aplicat să fi fost diferit. Subsecvent, tratamentul diferențiat trebuie să urmărească sau să aibă ca efect restrângerea ori înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale ori a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice.

6.2.4 Curtea Europeană a Drepturilor Omului a apreciat prin jurisprudența sa, că statele contractante dispun de o anumită marjă de apreciere pentru a determina dacă și în ce măsură diferențele între situații analoage sau comparabile sunt de natură să justifice distincțiile de tratament juridic aplicate. (22 octombrie 1996 Stubbings et autres c/Royaume-Uni, parag.75)

6.2.5 Coroborat obiectului petiției dedus soluționării, reținem că în cauză se invocă fapte care țin de competența instanțelor de judecată. Astfel, raportat la elementele constitutive ale faptei de discriminare, cum este reglementată de O.G. nr.137/2000, cu modificările și completările ulterioare, republicată, Colegiul

Director este de opinie că acestea nu se circumscriu actelor de natura contravențională, incidente Ordonanței de Guvern nr.137/2000, republicată. Or, din acest punct de vedere, competența de a cerceta faptele care pot îmbrăca forma celor prevăzute și sancționate de legea penală revine organelor de cercetare penală.

6.2.6 Având în vedere considerentele expuse, prevederile legale invocate mai sus cât și petiția astfel cum este formulată, Colegiul Director este de opinie ca nu se pot reține fapte sau acte care pot fi analizate sub aspectul celor care intră sub incidența prevederilor Ordonanței de Guvern nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (4) și alin. (7) și art. 26 din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, **în unanimitate de voturi pentru** ale membrilor prezenți la ședință,

COLEGIUL DIRECTOR HOTĂRĂȘTE:

1. aspectele sesizate nu intră sub incidența O.G. 137/2000, republicată.
2. clasarea dosarului;
3. se va răspunde petentului în sensul celor hotărâte;
4. o copie a hotărârii se va transmite părților.

VII. Modalitatea de plată a amenzii

Nu este cazul

VIII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța de contencios administrativ, potrivit **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare, republicata și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ.**

Membrii Colegiului director prezenți la ședință :

COMȘA Corina Nicoleta – Vicepreședinte

GERGELY Dezideriu – Membru

NIȚĂ Dragoș Tiberiu – Membru

PANFILE Anamaria – Membru

TRUINEA Roxana Paula – Membru

VASILE Ana Monica – Membru

Data redactării: 08.04.2009

Notă: prezenta Hotărâre emisă potrivit prevederilor legii și care nu sunt atacate în termenul legal de 15 de zile de la comunicare constituie de drept titlu executoriu.

